

ว่าด้วยการปรึกษาหารือของไตรภาคีเพื่อสนับสนุนการนำมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศไปใช้
**Convention 144: Convention concerning Tripartite Consultations to Promote the
Implementation of International Labour Standards, 1976**

การประชุมใหญ่ทั่วไปขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ
ซึ่งจัดให้มีขึ้น ณ กรุงเจนีวา โดยฝ่ายบริหารของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศและประชุมหารือ
กันในสมัยประชุมที่ 61 เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 1976 และ
โดยระลึกถึงเงื่อนไขต่าง ๆ ของอนุสัญญาว่าด้วยแรงงานระหว่างประเทศและข้อเสนอแนะที่มีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อนุสัญญาว่าด้วยเสรีภาพของการรวมชุมนุมกัน และการคุ้มครองสิทธิใน
การจัดตั้งสหภาพแรงงาน 1948 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิในการจัดตั้งสหภาพแรงงานและ
การเจรจาต่อรองสหภาพแรงงานกับนายจ้าง 1949 และข้อเสนอแนะว่าด้วยการปรึกษา
หารือ(ระดับอุตสาหกรรมและประเทศ) 1960 ซึ่งรับรองสิทธิของนายจ้างและลูกจ้างใน
การจัดตั้งองค์กรต่าง ๆ อย่างมีเสรีภาพ และเรียกร้องมาตรการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการ
ปรึกษาหารืออย่างได้ผลในระดับประเทศระหว่างเจ้าหน้าที่ราชการกับองค์กรของนายจ้าง
และลูกจ้าง เช่นเดียวกับข้อกำหนดต่าง ๆ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยแรงงานระหว่างประเทศ
และข้อเสนอแนะมากมายซึ่งกำหนดขึ้นสำหรับการประชุมปรึกษาหารือขององค์กร
นายจ้างและลูกจ้างในเรื่องมาตรการต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดผลบังคับใช้ไปยั้งเรื่องนั้น และ
โดยพิจารณาหัวข้อที่ 4 ของวาระการประชุมซึ่งมีหัวข้อว่า "การจัดตั้งระบบไตรภาคีเพื่อสนับสนุน
การนำมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศไปใช้" และโดยวินิจฉัยลงมติรับข้อเสนอบาง
ประการเกี่ยวกับการปรึกษาหารือของไตรภาคีเพื่อสนับสนุนการนำมาตรฐานแรงงาน
ระหว่างประเทศไปใช้ และ
โดยกำหนดให้ข้อเสนอต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ในรูปแบบของอนุสัญญาระหว่างประเทศ

ได้ลงมติเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 1976 ให้มีอนุสัญญาต่อไปนี้ ซึ่งอาจเรียกว่า อนุสัญญาว่าด้วยการปรึกษา
หารือของไตรภาคี (เรื่อง มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ) 1976

มาตรา 1

ในอนุสัญญานี้ คำว่า "องค์กรตัวแทน" จะหมายถึง องค์กรที่ตัวแทนส่วนใหญ่ของนายจ้างและ
ลูกจ้างซึ่งมีสิทธิในเสรีภาพของการรวมชุมนุมกัน

มาตรา 2

1. สมาชิกแต่ละรายขององค์การแรงงานระหว่างประเทศซึ่งได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญานี้จะรับ
หน้าที่ในการปฏิบัติตามแนวทางต่าง ๆ ที่จะรับรองการประชุมปรึกษาหารือกันอย่างได้ผลในเรื่องต่าง ๆ ที่
เกี่ยวข้องกับการดำเนินการขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งได้แสดงไว้ในมาตรา 5 ข้อ 1 ข้างล่าง
ระหว่างตัวแทนของรัฐบาล ของนายจ้างและลูกจ้าง
2. ภายหลังจากการปรึกษาหารือกับองค์กรตัวแทนในแต่ละประเทศจะกำหนดลักษณะและรูปแบบ
ของแนวทางต่าง ๆ ที่อยู่ในข้อ 1 แห่งมาตรานี้ให้สอดคล้องกับวิถีปฏิบัติของประเทศ ในที่ที่มีองค์กรเช่นนั้น
อยู่และยังมิได้กำหนดแนวทางต่าง ๆ นั้น

มาตรา 3

1. ในที่ที่มีองค์กรตัวแทนอยู่ องค์กรตัวแทนจะเลือกตัวแทนของนายจ้างและลูกจ้างได้อย่างอิสระ เพื่อจุดประสงค์แห่งแนวทางต่าง ๆ ที่มีอยู่ในอนุสัญญา
2. นายจ้างและลูกจ้างจะอยู่บนรากฐานที่เท่าเทียมกันในองค์กรใด ๆ ที่ได้ดำเนินการเรื่องการปรึกษาหารือ

มาตรา 4

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะรับผิดชอบในเรื่องการสนับสนุนแนวทางซึ่งเกี่ยวกับการจัดการที่มีอยู่ในอนุสัญญา
2. ในที่ที่มีองค์กรตัวแทนอยู่ การจัดการต่าง ๆ ที่เหมาะสมจะเป็นการจัดทำร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจกับองค์กรตัวแทนในการจัดหาเงินทุนเพื่อการฝึกอบรมที่จำเป็นของผู้มีส่วนร่วมในแนวทางต่าง ๆ เหล่านี้

มาตรา 5

1. วัตถุประสงค์ของแนวทางต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสัญญานี้จะเป็นการปรึกษาหารือในเรื่อง
  - (ก) รัฐบาลตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ ในระเบียบวาระการประชุมของการประชุมใหญ่ ว่าด้วยแรงงานระหว่างประเทศ และรัฐบาลให้ข้อคิดเห็นถึงเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้มีการนำเสนอที่จะให้ที่ประชุมใหญ่อภิปรายกัน
  - (ข) ข้อเสนอต่าง ๆ ที่จะจัดทำให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ โดยให้สัมพันธ์กับข้อเสนอเพื่อการพิจารณาอนุสัญญาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตามมาตรา 19 ของธรรมนูญแห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ
  - (ค) การตรวจสอบซ้ำในช่วงห่างที่เหมาะสมถึงอนุสัญญาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่มีได้มีการให้สัตยาบัน ซึ่งยังไม่มียุติบังคับใช้ เพื่อพิจารณาว่าอาจใช้มาตรการใดเพื่อสนับสนุนการนำไปใช้และการให้สัตยาบันตามความเหมาะสม
  - (ง) ข้อเสนอต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากรายงานต่าง ๆ ที่จะต้องจัดทำให้สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ภายใต้มาตรา 22 ของธรรมนูญแห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ
  - (จ) ข้อเสนอต่าง ๆ เพื่อการประกาศเพิกถอนอนุสัญญาที่ได้มีการให้สัตยาบันแล้ว

2. เพื่อรับรองการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อย่างเหมาะสมที่ได้มีการกล่าวถึงในข้อ 1 แห่งมาตรานี้ การประชุมปรึกษาหารือจะมีขึ้นในช่วงห่างที่เหมาะสมซึ่งได้มีการกำหนดไว้โดยข้อตกลง แต่อย่างน้อยที่สุดปีละ 1 ครั้ง

มาตรา 6

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะตีพิมพ์รายงานประจำปีในเรื่องการปฏิบัติงานตามแนวทางต่าง ๆ ที่มีอยู่ในอนุสัญญานี้ เมื่อสิ่งนี้ได้รับการพิจารณาว่ามีความเหมาะสมภายหลังการปรึกษาหารือกับองค์กรตัวแทนต่าง ๆ ในที่ที่มีองค์กรตัวแทนอยู่

มาตรา 7

การให้สัตยาบันอย่างเป็นทางการต่ออนุสัญญานี้จะต้องแจ้งแก่ผู้อำนวยการแห่งสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเพื่อการขึ้นทะเบียน

มาตรา 8

1. อนุสัญญานี้จะผูกพันต่อเพียงเหล่าสมาชิกแห่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศที่การให้สัตยาบันได้รับการขึ้นทะเบียนแล้วกับผู้อำนวยการ
2. อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ในเวลาสิบสองเดือนหลังจากวันที่ที่การให้สัตยาบันของสมาชิกจำนวน 2 รายได้รับการขึ้นทะเบียนกับผู้อำนวยการแล้ว
3. หลังจากนั้น สิบสองเดือนภายหลังวันที่ที่การให้สัตยาบันของตนได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว อนุสัญญาจึงจะมีผลบังคับใช้กับสมาชิกใดๆ

มาตรา 9

1. สมาชิกที่ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญานี้อาจประกาศเพิกถอนอนุสัญญานี้ได้ภายหลังการสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีนับจากวันที่ที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ครั้งแรก โดยการดำเนินการแจ้งแก่ผู้อำนวยการแห่งสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเพื่อการขึ้นทะเบียน การประกาศเพิกถอนเช่นนั้นจะยังไม่จะมีผลบังคับจนกว่าจะถึงหนึ่งปี ภายหลังจากวันที่ได้มีการขึ้นทะเบียน
2. สมาชิกแต่ละรายที่ได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญานี้และที่มีได้ใช้สิทธิของการประกาศเพิกถอนที่มีให้ในมาตรานี้ภายในปีถัดเนื่องจากการสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีตามที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อก่อนนี้จะมีภาระผูกพันไปอีกสิบปี และหลังจากนั้นอาจประกาศเพิกถอนอนุสัญญานี้ได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาแต่ละสิบปี ภายใต้งื่อนไขต่างๆที่มีอยู่ในมาตรานี้

มาตรา 10

1. ผู้อำนวยการแห่งสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศจะแจ้งแก่สมาชิกทุกท่านขององค์การแรงงานระหว่างประเทศถึงการขึ้นทะเบียนการให้สัตยาบันและการประกาศเพิกถอนทั้งหมดที่สมาชิกขององค์การได้แจ้งแก่ตน
2. เมื่อจะแจ้งแก่สมาชิกถึงการขึ้นทะเบียนการให้สัตยาบันครั้งที่สองที่ตนได้รับการแจ้ง ผู้อำนวยการจะเน้นให้สมาชิกต่างๆขององค์การทราบถึงวันที่ที่อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้

มาตรา 11

ผู้อำนวยการแห่งสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศจะแจ้งแก่เลขาธิการแห่งสหประชาชาติในเรื่องการขึ้นทะเบียนให้สอดคล้องกับมาตรา 102 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติถึงข้อปลีกย่อยทั้งหมดของการให้สัตยาบัน และการดำเนินการเพิกถอนทั้งหมดที่ตนขึ้นทะเบียนให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในมาตราต่างๆก่อนหน้า

มาตรา 12

ณ เวลาซึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่ามีควมจำเป็น ฝ่ายบริหารของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศจะเสนอรายงานต่อที่ประชุมใหญ่ในเรื่องการปฏิบัติงานในอนุสัญญาฯ นี้ และจะพิจารณาความต้องการในการบรรจุข้อสงสัยในเรื่องการปรับปรุงแก้ไขอนุสัญญาฯ ทั้งหมดหรือบางส่วนลงในวาระการประชุม

มาตรา 13

1. หากที่ประชุมใหญ่ลงมติรับอนุสัญญาใหม่ที่เป็นฉบับปรับปรุงแก้ไขอนุสัญญาฯ บางส่วนหรือทั้งหมด ในกรณีนั้น นอกเหนือจากที่อนุสัญญาใหม่จะให้เป็นการอื่น
  - (ก) การให้สัตยาบันโดยสมาชิกแห่งอนุสัญญาฉบับปรับปรุงแก้ไขใหม่จะมีผลต่อการประกาศเพิกถอนอนุสัญญาฯ นี้โดยตรงตามกฎหมาย โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดในมาตรา 9 เบื้องต้น หากและเมื่ออนุสัญญาฉบับปรับปรุงแก้ไขใหม่จะเริ่มมีผลบังคับใช้
  - (ข) นับจากวันที่ที่อนุสัญญาฉบับปรับปรุงแก้ไขใหม่เริ่มมีผลบังคับใช้ อนุสัญญาฯ นี้จะหยุดเปิดให้สมาชิกต่าง ๆ ทำการให้สัตยาบัน

2. ในกรณีใดก็ตาม อนุสัญญาฯ นี้จะยังคงมีผลบังคับใช้ในลักษณะและความหมายตามสภาพปัจจุบัน สำหรับสมาชิกเหล่านั้นที่ได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฯ นี้ แต่มิได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฉบับปรับปรุงแก้ไขใหม่

มาตรา 14

ต้นฉบับฉบับภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสของอนุสัญญาฯ นี้เชื่อถือได้เท่าเทียมกัน